

[Jørgen Jensen]

Vi har også hørt, at det er et spørgsmål om følsomhed over for modtræk fra andre lande, men sandheden er jo, at det er muligt at stille krav til samhandelen, det er muligt at påvirke vores import. Jeg skal henvise til nogle af de undersøgelser, der har været i England, hvor man har prøvet på at se på de forskellige løsningsmodeller, der har været, bl. a. dem, vi har lagt frem vedrørende indkomspolitikken herhjemme og spørgsmålet om at bruge importregulering, og hvor det har vist sig, at det var rigtigt, hvad vi sagde: at det var muligt at gøre det.

Vort underskud på betalingsbalancen modsvares jo, skal vi stadig væk erindre os, af et tilsvarende overskud på andres betalingsbalance, og det er især Vesttysklands. Altså man kan sige, at vi importerer arbejdsløshed i en størrelsesorden, hvis vi skal gå ud fra underskuddet på betalingsbalancen, på ca. 30.000 arbejdsløse. Det importerer vi, fordi vi ikke gør noget ved det. Man kan sige, at selv om vi ikke vil gå med til at eksportere vor arbejdsløshed, altså at vi vil være så internationalt pæne, at vi ikke vil det, så kan det ikke være rigtigt, at vi skal importere arbejdsløshed til Danmark.

Når man taler om modtræk, hvis vi påvirker vor import direkte igennem afgifter eller lettelser for dansk industri eller ved at gennemføre en strammere kontrol med kapitaloverførsler og hjemtagelse af valuta, så kan det kun være med til at sætte vort internationale samarbejde i et mere realistisk lys. Det er givet, at tager vi EF, er der ingen af de andre lande, navnlig ikke de store lande, som holder sig tilbage, når det drejer sig om at gennemføre ordninger, som gavner deres industri, gavner deres beskæftigelse.

Vi erkender åbent og ærligt, at vi ikke ser det som nogen national katastrofe, hvis det var sådan, at en sådan national politik skulle føre til et brud med EF. Men vi er desværre, kan man næsten sige, også overbevist om, at det ikke vil ske. Det ville ej heller være sket, at man havde brudt med EF, at de andre havde smidt os ud, hvis vi havde vist noget mere selvstændighed i fiskerispørgsmålet. Vi skulle have taget direkte forhandlinger med Østersølandene. Vi har peget på under den debat, der var, at vi kunne have opnået andre resultater. Vi skulle ikke have ladet EF skabe og forstærke vanskelighederne for os.

Indkomspolitikken har også medført en øget koncentration af kapital og dermed af magt. Det har vi også fremholdt mange gange. Vi har gentagne gange her i folketinget bevist, at storbankerne herhjemme og i fællesmarkedet under krisen har styrket deres stilling og dermed er blevet dominerende og dirigerende med hensyn til den politik, der skal føres. Men desværre må man også sige, at appetitten stiger, mens man spiser, at kravene bliver stærkere, og det er ikke sådan, at man er stillet tilfreds.

Derfor vil jeg også godt sige til bemærkningerne fra hr. Erling Olsen om, at indkomspolitikken kan skærpe ulighederne på det økonomiske område, at den ikke alene kan gøre det, den har i allerhøjeste grad gjort det, også i vort land i en uhyggelig grad. Trods de kæmpeoverskud, der har været, trods stigende arbejdsfrie spekulationsgevinster, som man jo også nu efterhånden må erkende, men ikke ville erkende, da vi først trak det frem her i folketinget, trods en rekordagtigt høj rente, som man jo på det seneste i diskussionen erkender er høj og har en række negative virkninger, hvilket betyder, at man begunstiger den passive kapital, altså egentlig gør det mere rimeligt og rigtigt ikke at investere i arbejdspladser, men at sidde og sikre sig en høj løn eller profit, hvad man vil kalde det, for at have en passiv rentekapital, trods de mange arbejdsgivertilskud, der er givet direkte og indirekte ved kapitaltilførsler til industrien, ved overtagelse af betalingen af sygedagpenge, ved tilskud til miljøarbejde o. lign., ved fritagelse for betaling af overenskomstafaltale dyrtidstillæg, trods alt dette taler industrien i dag åbenlyst om, at hvis ikke den sikres endnu større profitter og overskud, så vil der ikke være penge til investeringer i nye arbejdspladser. Det er det, der siges i dag.

Ja, man taler, som om man opretholder industri og handel alene af godgørelse over for samfundet, af hensyn til de arbejdsløse. I går sagde formanden for Arbejdsgiverforeningen: Vi skylder ikke arbejderne noget, selv om de ved løntilbageholdenhed har sikret os kæmpeoverskud. Og vi hørte jo næsten noget af det samme i dag fra hr. Christophersen: Indkomspolitikken fører ikke til større profit, men til flere arbejdspladser. Ja, bare det var sådan, men vi har jo set, at noget af den profit, der er tjent, har